

(1)

"Ένας εύχρονος νέος - νέα συζητά με τον άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο"

(Χριστουγεννιάτικη Ιστορία)

Βράδυ Χριστουγέννων, παφωμένο κομμάτι, ζεστές ψυχές μαζεμένες γύρω από το τζάκι.

Ζαφνιά άκουφεται χύνοντας στην πόρτα. Ένας τυτιάνος ζητά ψωμί και λίγη ζεστασιά.

Διπτάζουμε να του ακοίζουμε, φοβόμαστε τους ζέ-νους.

- Μου πας παππούλη τέτοια ώρα;
- Λίγο ψωμί κεινάω. Λίγο νερό να ζεδιψάσω.
- Έλα μένα παππούλη, κόνιαβε στο φτωχικό τραπέζι μας
- Παιδί μου, για μένα δεν είναι πλούτος το χρυβάφι και το αβήρι ούτε οι αφέερτικοί θησαυροί. Για μένα χρυβάφι είναι το ζλυκό ψωμί, το λίφο φαί που κρατά την ψυχή και το μυαλό μου μαθαρό. Πλούτος για μένα είναι ο Χριστός που γεννήθηκε απόψε για να μας διδάξει την Αγάπη. Αντίθετα οι άνθρωποι είναι κοίραβενοι σε πλούσιους και φτωχούς, ευφενείς και δούλους. Όμως όλοι μας είραβετε βλαστοί μιας φης, ενός Θεού.
- Παππούλη, βιλός βοφά. Είσαι κάποιος βοφός; Δ' έβταζε ο Θεός να μας διδάζει;
- Παιδί μου, ένας αγλός φέρος είμαι, που περιπλανιέται από τόπο σε τόπο και αναζητά την αγήθεια.

Οι λόφοι (τα φράβματα) που έραδα από τα ταζιδια μου, υποχωρούν μπροστά στο λόγο του μεγάλου Θεού που ζεπερνά και το πιο ποζόπλοκο ανθρώπινο μυαλό.

(2)

- Εσύ παππούλη έμαδες βράβια;
- Φυσικά παιδί μου. Η παιδεία είναι το υπέρτατο αγαθό. Κάνει τους ανθρώπους συνετούς, τους οδηγεί στη γνώση των πραγμάτων, την υγίαινη αλλά και στις ηθικές αξίες. Αλλά και η χριστιανική παιδεία μου είναι η ευχαιότερη, οδηγεί τον άνθρωπο στη σωτηρία και κοντά στα θεία πράγματα. Μαθαίνουμε έτσι στην ευλάβεια και τη λατρεία του Θεού γιατί μάθαρε να διακρίνουμε το καλό από το κακό.
- Γιατί όμως παππούλη οι άνθρωποι σήμερα επιδιώκουν κυρίως το κακό;
- Το καλό παιδί μου είναι δύσκολο να το αφοσιώσει η φύση του ανθρώπου όπως είναι δύσκολο να ενωθεί το λάδι με το νερό. Αντίθετα οι περισσότεροι είναι πρόθυμοι να δεχθούν το κακό, υπάρχει παντού και τίποτα δεν είναι τόσο εύκολο από το να βίνουμε κακοί, έστω και αν δεν υπάρχει κάποιος να μας οδηγήσει στην κακία. Μεταδίδεται όπως η σπίδα στην καθαρία με τη βοήθεια του ανέμου και την κοίει επηδη είναι ζερή.
- Όλα παππούλη δεν βίνονται για την εξουσία και την επικράτηση;
- Σωστά τα λές παιδί μου. Φυσικά η τάξη και η διοίκηση είναι προτιμότερη από την αναρχία και την αταξία. Όμως ενώ του είναι εύκολο να εξουσιάζει ένα κοπάδι μαζοθρεμένα πρόβατα, δεν μπορεί με τον ίδιο τρόπο να επιβλέπει τις ψυχές των ανθρώπων. Ένας άνθρωπος που δεν έμαδε να διοικείται με την αρχή

(3)

που δόθηκε από το θείο νόμο και οδηγεί στο θεό, του είναι δύσκολο να βάλει να κυβερνά ανθρώπους.

- Πώς μπορεί να το πετύχει αυτό; ~~α~~ ~~κάθε~~ (άνθρωπος)
- Κάθε άνθρωπος πρέπει να πησιώσει όσο μπορεί το φωτεινότερο θεό που ξεκινά σε λαμπρότητα και καθαρότητα κάθε βλινή και άυλη φύση. Πρέπει να ζούρε μέρα και πάνω από τα ψήνα και να έχουρε τον εαυτό μας καθαρό και αβόλυτο. Να είραστε πραφρατικά καθαροί καθρέπτες του θεού. Ένας καθρέπτης που θα διώχνει το σκοταδι και θα ακανοβοχεί το φως.
- Παππούχη, όμως οι άνθρωποι είναι θνητοί και είναι επιρρεπής στην αμαρεία.
- Φυσικά παιδί μου οι άνθρωποι παρασύρονται είτε από συμπάθεια είτε από βίβος καθώς αβχολούνται με τις ζένες υποδείξεις. Έτσι παρασύρονται και χάνουν την αληθεια. Έχουν όμως ένα ιβχυρό όπλο, τη μετάνοια. Ακόρα και αν δεν καταφέρουν να τηρήσουν την εντολή και να αποβήσουν το κακό, μπορούν να μετανοήσουν και να επανέλθουν στο σωστό.
- Ποιά είναι για σένα παππούχη η βεβαλότερη αρετή;
- Η καλοσύνη παιδί μου. Ο καλός άρχοντας δεν αρκεί να εβαλείψει μόνο τα κακά στοιχεία του εαυτού του αλλά να χαράζει τα καλά και να υπερέχει περισσότερο ως προς την αρετή παρά ως προς το αφιωρά του. Πρέπει το καλό να βην έχει μέτρο. Η ανοδιή του πορεία να είναι συνεχής και διαρκώς να προβαδει να φτάει στην τελιότητα. Να μη ζυήζει την αρετή με μικρά

(4)

μέτρα αλλά με το μεγαλύτερο, με εκείνο από το οποίο δημιουργήθηκαν τα πάντα και χρωστά τα πάντα.

- **Ενώ** ελάττωμα του απλού ανθρώπου είναι να πράττει τα όσα ο νόμος τιμωρεί αυστηρά, για τον άρχοντα ελάττωμα είναι να μην είναι ΑΡΙΣΤΟΣ και να μην διακρίνεται για την ΑΡΕΤΗ του.
- Πώς μπορεί ο άρχοντας να εφαρμόσει τους νόμους που θα οδηγήσουν σε ισορροπία και αρμονία την κοινωνία;
- Όχι πάντως με τη βία και τον εξαναγκασμό. Επεισό που εκβιάζεται, όταν αφενός ελεύθερο θα οδηγηθεί παρά στον παλιό εαυτό του, όπως το φυτό που λυγίζουμε επανέρχεται με δύναμη στην αρχική του θέση.
Κανείς πρέπει να προσπαθεί να αλλάξει με τη θέλησή του και όχι εξαναγκαστικά. Αυτό είναι το νόμιμο και το αβφαλές.
- Έχεις δίκιο παπούλη.
- Παιδί μου είναι ώρα να σε αποχαιρετίσω. Είμαι ιδιαίτερα ευχώμων και ευτυχής που διέχθηκα τη ζεστή φιλοξενία μιας τόσο αγαπητέως οικογένειας. Να θυμάσαι πάντα:
"Ας κερδίζουμε τις ψυχές μας με την ελεημοσύνη, ας δώσουμε τα υπάρχοντά μας στους φτωχούς, για να γίνουμε πλούσιοι σε ουράνια αγαθά"
Ζαφνιά κάτι σαν αστραπή περιέλαμψε το νου και τα μάτια μου, βκόρπισε και πέταξε από δίπλα μου. Τότε κατάλαβα ότι δεν με είχε επισκεφθεί ένας άνθρωπος. Κάλι παράξενο συνέβη απόψε, κάτι βαφικό. Όπως βαφικά

5

είναι και τα Χριστούγεννα για κάθε χριστιανό.
Δίνω υπόσχεση στο Θεό, τίποτα σκοτεινό να μην
πράξω ούτε να σχεδώνω, μα όσο μπορώ καλύτερα
θα του αφιερώσω τη βέρα, βέροντας ακλόνητος
στην πίστη μου και κυριαρχώντας στα πάθη
μου. —

Βερούκιος Ορέστης του Ιωάννη της Βασιλικής
2^ο Γυμνάσιο Ναυπλίου
Μαθητής Γ' τάξης
Τηλ. 26340 21847.

